

Logopeda szkolny

Wpisany przez Administrator
wtorek, 11 września 2018 07:20

Logopeda:

mgr Mirosława Olejnik-Skwira

Gabinet logopedy znajduje się w sali 19.

Poniedziałek: 8.50 – 9.50

Środa: 8.50 – 9.50, 12.40 – 14.40

Czwartek: 8.00 – 9.00, 13.40 – 15.40

Piątek: 12.40 – 13.40

Moim zadaniem w szkole jest:

- diagnozowanie logopedyczne,
- tworzenie programów terapii logopedycznej uwzględniających indywidualne potrzeby uczniów,
- prowadzenie terapii logopedycznej,
- działania w zakresie profilaktyki logopedycznej,
- wyrównywanie szans edukacyjnych uczniów z wadą mowy,
- prowadzenie ćwiczeń wspomagających terapię zaburzeń komunikacji werbalnej,
- kierowanie uczniów z deficytami w zakresie budowy/motoryki narządów mowy do odpowiednich specjalistów (ortodonta, laryngolog).

Jakie są wady wymowy?

- seplenienie międzyzębowe – język wysuwany jest między zęby podczas wymowy głosek ś, ź, ć, dź, s, z, c, dz, sz, rz, cz, dż,
- seplenienie boczne – podczas mówienia głosek ś, ź, ć, dź, s, z, c, dz, sz, rz, cz, dż strumień powietrza uchodzi bokiem, a język ułożony jest niesymetrycznie,
- seplenienie proste – występuje, gdy głoski ś, ź, ć, dź, s, z, c, dz, sz, rz, cz, dż są przez siebie zastępowane,
- rotacyzm – to zastępowanie głoski r dźwiękiem l lub j albo wymawianie w nieprawidłowy sposób (wargowy, tylnojęzykowy, przyzębowy, gardłowy – tzw. r francuskie),
- lambdacyzm – zastępowanie głoski l dźwiękiem j,
- kappacyzm – przejawia się zamienianiem głoski k na t,
- mowa bezdźwięczna – występuje, gdy głoski dźwięczne zastępowane są przez ich bezdźwięczne odpowiedniki (np. zamiast d wymawiane jest t, zamiast w wymawiane jest f).

Wspomaganie rozwoju mowy dziecka (rady dla rodziców):

1. Mówmy do dziecka już od pierwszych dni jego życia.
2. Mowa otoczenia powinna być poprawna, budujemy krótkie zdania, modulujemy głos, unikajmy spieszczeń, tzw. języka dziecięcego.
3. Niech mowa towarzyszy spacerom, zakupom, czynnościom domowym.
4. Zwracajmy uwagę, by dziecko oddychało nosem, spało z zamkniętą buzią.
5. Zabawy dźwiękonaśladowcze, łączące ruch z mową stymulują rozwój umiejętności językowych.
6. Śpiewajmy z dzieckiem – to naturalne ćwiczenie słuchowe i rytmiczne.
7. Opowiadajmy i czytamy dziecku bajki, wierszyki, wyliczanki, uczymy krótkich wierszyków na pamięć.
8. Czytając dziecku, uczymy je słuchać i skupiać uwagę.
9. Rysując z dzieckiem, mówmy o tym, co kreślimy – „Teraz rysujemy myszkę, to jest głowa, to uszy...”
10. Zachęcajmy dziecko do mówienia (nie zmuszajmy), chwalmy je za każdy przejaw aktywności werbalnej.

Kiedy do logopedy? (wskazówki dla rodziców):

Skonsultujmy się z logopedą, gdy:

- Roczne dziecko nie wypowiada sylab.
- Zaobserwujemy opóźnienie rozwoju ruchowego, wolniejszy rozwój takich umiejętności jak siadanie, raczkowanie, chodzenie.
- 2-latek nie wypowiada prostych słów (mama, tata, baba).
- Podczas artykulacji głosek s, z, c, dz, sz, rz, cz, dż, t, d, n dziecko wysuwa język między zęby. W każdym wieku jest to wada, z której się nie wyrasta. Im dłużej zwlekamy, tym bardziej wada się utrwała.
- Dziecko wymawia dźwięki w taki sposób, że jego wypowiedź jest niezrozumiała dla osoby obcej.
- Dziecko nawykowo mówi przez nos.
- Dostrzegamy wady anatomiczne w budowie narządów mowy dziecka.
- Mamy wątpliwości, czy dziecko dobrze słyszy.

- Dziecko zniekształca głoski, zastępuje je innymi, nie występującymi w języku polskim, np. gardłowo wymawia r.
- Jeśli nasila się problem rozwojowej nie płynności mowy (zacinanie, powtarzanie sylab).
- Po ukończeniu 4 roku życia dziecko zamienia głoski dźwięczne na bezdźwięczne, np. d na t (dom = tom), w na f (woda = fota), g na k (gęś = kęś), b na p (buty = puty).
- Po ukończeniu 4 roku życia dziecko myli głoski o podobnym brzmieniu, np. s – c (sala = cała), sz – cz (szyje = czyje).

Co można zrobić w domu? (przykłady ćwiczeń usprawniających narządy mowy):

Ćwiczenia oddechowe:

- dmuchanie na gorącą herbatę, waciki lub piłeczki styropianowe, wiatraczki, piórka,
- dmuchanie przez słomkę do wody,
- robienie baniek mydlanych.

Ćwiczenia języka:

- „małpka” – wypychanie językiem wargi górnej i dolnej,
- unoszenie języka w kierunku nosa i na brodę,
- „cukierek” – wypychanie czubkiem języka raz jednego, raz drugiego policzka (udajemy, że mamy tam landrynkę),
- przesuwanie języka w kierunku uszu,
- oblizywanie górnej i dolnej wargi,
- liczenie górnych i dolnych zębów – dotykanie czubkiem języka kolejno każdego ząbka,
- „malowanie sufitu” – przesuwanie języka po podniebieniu w głąb jamy ustnej,
- „wycieraczka samochodowa” – przesuwanie językiem po podniebieniu na boki, od policzka do policzka,
- „jaszczurka” – zbieranie płatków kukurydzianych rozsypanych na talerzu tylko czubkiem języka,
- „głodny miś” – zlizywanie z talerzyka miodu, kremu czekoladowego itp.,

- odklejanie czubkiem języka opłatka, skrawka chrupka przyklejonego do podniebienia.

Ćwiczenia warg:

- „stara babulinka i stary dziadek” – zakładanie górnej wargi na dolną i dolnej na górną,
- wysuwanie warg do przodu w „ryjek” (zęby widoczne, wargi zaokrąglone),
- „rybka” – otwieranie i zamykanie ust tworzących kształt koła,
- „sekret – nic nie powiem” – mocne zaciskanie rozciągniętych warg,
- „króliczek” – wysuwamy mocno wargi do przodu i przesuwamy je na boki (ruszamy tylko wargami, nie szczęką),
- „wąsy” – przytrzymywanie górną wargą ołówka, słomki,
- „balonik” – nabieranie w policzki powietrza i gwałtowne wypuszczanie (balon pękł),
- „motorek” – wprawianie warg w wibrację.